

Тарас Григорьевич Шевченко
,
Завещание

*tradukita de Твардовский,
Александр Твардовский,*

Как умру, похороните
На Украине милой,
Посреди широкой степи
Выройте могилу,
Чтоб лежать мне на кургане,
Над рекой могучей,
Чтобы слышать, как бушует
Старый Днепр под кручей.

И когда с полей Украины
Кровь врагов постылых
Понесет он... вот тогда я
Встану из могилы —
Подымусь я и достигну
Божьего порога,
Помолюся... А покуда
Я не знаю Бога.

Схороните и вставайте,
Цепи разорвите,
Злою вражескою кровью
Волю окропите.
И меня в семье великой,
В семье вольной, новой,
Не забудьте — помяните
Добрым тихим словом.

*Traduko de la ukraina poemo
"Завещание" de ТАРАС ГРИГОРЬЕВИЧ
ШЕВЧЕНКО (*1814-02-25 – †1861-
02-26) en la Rusan de Твардовский,
Александр Твардовский,*

Arg-955-1936 (2014-01-03 14:51:33)

*Tiu ĉi poem-rusigo troviĝas en
la wikipedia reteo pri la poemo,
do en [http://ru.wikipedia.
org/wiki/РЧРерЎџџСҚРер,,РчРџ_](http://ru.wikipedia.org/wiki/РЧРерЎџџСҚРер,,РчРџ_)
(СФСЪРчЖР«СЪРЎР«СГРџР,,РчРџ) .*

Тарас Григорьевич
Шевченко ,
Testamento

*tradukita de Ludmila Noviko-
va*

Kiam mortos mi, amikoj,
Mian tombon faru
En la stepo larĝe vasta
De Ukraino kara.
Por ke vidu mi la valojn,
Dnepron, krutajn bordojn,
Por ke aŭdu mi muĝantajn
Pro impeto ondojn.

Kiam sangon malamikan
For de l' ter' Patria
Portos ili al la maro,
Eltombiĝos mi ja.
Lasos ĉion kaj al Dio
Portos mian pion,
Preĝos verve... Sed ĝis tio
Mi ne scias Dion!

Tombon faru kaj ekstaru,
Ŝiru ĉenan feron
Kaj aspergu per tirana
Sango la liberon!
Kaj en nova familio,
La libera, forta,
Ne forgesu rememori
Min per danko vorta!

*Traduko de la ukraina poe-
mo "Завещание" de ТАРАС
ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО
(*1814-02-25 – †1861-02-26)
en Esperanton de Ludmila
Novikova.*

*Arg-955-1934 (2014-01-04
16:34:27)*

Тарас Григорьевич
Шевченко ,
Заповіт

Як умру, то поховайте
Мене на могилі,
Серед степу широкого,
На Вкраїні милій,
Щоб лани широкополі,
І Дніпро, і кручі
Було видно, було чути,
Як реве ревучий.

Як понесе з України
У синєє море
Кров ворожу... отоді я
І лани і гори –
Все покину і полину
До самого Бога
Молитися ... а до того
Я не знаю Бога.

Поховайте та вставайте,
Кайдани порвіте
І вражою злою кров'ю
Волю окропіте.
І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом.

*Verkinto de tiu ĉi ukrai-
na poemo estas ТАРАС
ГРИГОРЬЕВИЧ ШЕВЧЕНКО
(*1814-02-25 – †1861-02-26).*

*Arg-955-1924 (2014-01-03
14:01:34)*

*Tiu ĉi poemo troviĝas en
<http://www.stihi.ru/>
2008/09/30/1408 .*